

Arrest

**nr. 140 123 van 3 maart 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Afghaanse nationaliteit, verklaart ofkomstig te zijn van het dorp X gelegen in het district Hisa-e-Duwum Kohistan in de provincie Kapisa.

1.2. Hij diende op 18 oktober 2013 een eerste asielaanvraag in die op 13 maart 2014 werd afgewezen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het beroep werd door Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen op 2 september 2014 bij arrest nr.128 615.

1.3. Op 13 november 2014 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 28 november 2014 nam de CGVS een beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.4. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Khamroba gelegen in het district Hisa-e-Duwum Kohistan in de provincie Kapisa. U bent een soennitische Tadjiek. In het kader van uw eerste asielaanvraag legde u volgende verklaringen af: toen de taliban aan de macht kwamen verhuisde u omwille van veiligheidsredenen met uw familie naar Peshawar te Pakistan. Jullie keerden terug naar Khamroba toen de situatie opnieuw beter werd. U ging tot de zevende graad naar school in uw district. Op het einde van het jaar 1389 (omgezet naar de westerse kalender begin 2011) begon u als chauffeur te werken voor het veiligheidsbedrijf 'HART security company' in Kabul-stad. Omwille van uw werk kreeg u problemen met vermoedelijk de taliban. De onbekende mannen vroegen uw hulp in hun strijd tegen de buitenlanders. U zouden ze niets doen. Ze wilden enkel samenwerken. Zij zouden u geld aanbieden in ruil voor samenwerking. Als u weigerde, zouden ze u opsporen en straffen. U belde uw vader op en vertelde hem wat u overkomen was. Uw vader raadde u aan niet meer naar huis te komen omdat uw leven in gevaar was. U bleef in Kabul. Uw vader werd later tegengehouden door enkele mannen die vragen over u stelden. Ze vroegen waarom u nog niet thuis was. Uw vader zei hen dat u misschien nog een shift had of dat er problemen waren op het werk, maar een week later wel zou komen. Deze mannen hadden het ook over de buitenlanders tegen uw vader en dat u met hen moest samenwerken. Uw vader belde u nadien op en legde u uit wat hem overkomen was. Hij zei dat uw leven in gevaar was en dat u niet langer in Afghanistan kon blijven. U besloot om op 23 saratan 1392 (omgezet naar de westerse kalender 21 juli 2013) Afghanistan te verlaten. Na een reis van ongeveer drie maanden en 15 dagen kwam u in België aan op 17 oktober 2013 waar u een dag later asiel aanvraag. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, kopie van uw contract bij HART en een verzendingsbewijs.

Op 13 maart 2014 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan uw asielmotieven geen geloof kon worden gehecht. In haar arrest van 2 september 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de beoordeling van het CGVS.

U keerde niet naar Afghanistan terug maar vroeg opnieuw asiel aan op 3 november 2014. U verklaart opnieuw dat u niet terug kan naar Afghanistan omdat u problemen had met onbekenden, vermoedelijk de taliban, omwille van uw werk voor 'HART'. U stelt dat u zo weinig informatie kon geven over uw asielmotieven omdat u via andere Afghanen in het opvangcentrum bang gemaakt was voor het interview en dat u werd aangeraden niet veel te vertellen tijdens het interview. U voegt er nog aan toe dat na uw vertrek uit Afghanistan onbekenden naar uw regio waren gekomen om uw vader en broer te vragen waar u bent. Uw vader zou verschillende keren naar het politiekantoor in Kapisa geweest zijn om klacht in te dienen, maar de politie onderneemt niet veel. U voegt er nog aan toe dat u niet terecht kan in Kabul omdat het er eveneens onveilig is.

U legt enkele nieuwe documenten neer: een brief van de directeur van 'HART', loonfiches van 2012 en 2013, een appreciatiecertificaat, gegevens van uw collega Wahidullah Safi, een verzendingsbewijs en een rapport over de veiligheid in Kabul.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze volledig overeenkomen met het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag aanvraag hebt uiteengezet, met name dat u vervolging vreest van de taliban die mensen zoals u viseren omdat u samenwerkte met de buitenlanders, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS

werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel van werknemer van het veiligheidsbedrijf HART. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd en u hebt hier tegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige, tweede, aanvraag uw eerdere asielmotieven, die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd, opnieuw herhaalt, het actuele karakter ervan benadrukt en claimt dat u omwille van deze problemen gedood zult worden bij terugkeer naar Afghanistan, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven op te heffen.

Met betrekking tot de nieuwe verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet namelijk uw problemen met de taliban omwille van uw werkzaamheden voor het bedrijf 'HART', moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De uitspraken die u nog deed in het kader van uw tweede asielaanvraag kunnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven bijgevolg niet herstellen. U vertelt dat uw vader en uw broer nog steeds lastig gevallen worden door onbekenden die naar u vragen en dat uw vader klacht indiende bij de politie die tot op heden niet veel deden met de klacht (Verklaring meervoudige aanvragen, vraag 15). De klachten die uw vader indiende legde u trouwens niet voor.

U legt in het kader van uw huidige asielaanvraag nog nieuwe documenten (loonfiches, een bevestigingsbrief van uw baas over uw job bij HART, een appreciatiebrief, een verzendingsbewijs en de contactgegevens van uw collega) voor om aan te tonen dat u werkte voor het bedrijf 'HART'. Er moet worden opgemerkt dat deze documenten in het verlengde liggen van uw eerste asielaanvraag, die reeds door de asielinstanties als ongeloofwaardig werd beoordeeld. U verkreeg deze documenten blijkbaar ook op uw eenvoudige wijze, namelijk nadat u hiernaar gevraagd had (Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 17). De voorgelegde documenten vertonen dan ook een gesolliciteerd karakter. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke, geloofwaardige en coherente verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

Met betrekking tot uw verklaringen dat u vreest om gedwongen gerekruteerd te worden door de taliban, brengt u geen enkel concreet element aan dat er op wijst dat u dient te vrezen als strijder te worden opgeëist (Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 18). U beperkt zich integendeel tot een blote bewering die u nergens aantoot.

Hiernaast verwijst u naar de beslissing van het CGVS waarin volgens u gesteld werd dat u in Kabul terecht kan (Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Echter, aangezien uw verklaringen met betrekking tot uw afkomst moet in casu de veiligheidssituatie in het district Hisa-e-Duwum Kohistan in de provincie Kapisa te worden beoordeeld (zie verder) en dus niet Kabul zoals u beweert in uw huidige asielaanvraag. De door u toegevoegde informatie heeft betrekking op de veiligheidssituatie in Kabul en heeft bijgevolg geen betrekking op uw persoonlijke asielmotieven.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Hisa-e-Duwum-e-Kohestan in de provincie Kapisa te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kapisa behoort tot de centrale regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in Kapisa erg verschillend is tussen de noordelijke en de zuidelijke districten. Uit de informatie blijkt dat in die zuidelijke districten wel sprake is van hevige AGE- en ANSF-activiteit, waarbij ook geregeld burgers het slachtoffer worden. In de noordelijke

districten is van dergelijke activiteit amper sprake. Voor Hisa-i-Duwum Kohistan stelde UNOCHA wel een lichte stijging vast van het aantal veiligheidsincidenten gedurende de eerste tien maanden van 2013. Tijdens de verslagperiode (oktober 2013 – april 2014) werd er echter geen melding meer gemaakt van nieuwe gewelddaden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Hisa-e-Duwum-e-Kohistan van de provincie Kapisa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève, van artikel 48/3, artikel 48/4 en volgende en artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, de schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen, en van de zorgvuldigheidplicht. Verzoekende partij meent dat een beoordelingsfout werd gemaakt.

“Verzoeker wil twee opmerkingen doen met betrekking tot de door het CGVS gevoerde analyse. De eerste opmerking betreft de evolutie van de veiligheidssituatie sinds het laatste update van de COI die gebruikt werden. De tweede opmerking heeft te maken met het gebruik van een analyse van de veiligheidssituatie district per district.”

Verzoeker meent dat er wel degelijk nieuwe elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

2.1.1. Verzoeker voegt volgende nieuwe stukken bij zijn verzoekschrift: *“3.Fluechtlingshilfe "Afghanistan : sécurité à Kaboul", verslag de dato 22 juli 2014 ; 4. Le Monde : "Des talibans afghans responsables de l'attentat le plus meurtrier de Vannée", persartikel d.d. 23/11/14 ; 5. BBC news: "Afghan suicide attack hits UK embassy car in Kabul" persartikel d.d. 27/11/14: 6.BBC news : "Kabul police chief quits amid rising militant violence " persartikel d.d. 30/11/14; 7.dpa international : « Surge of bombings hit Afghan civilians as new government falters » persartikel d.d. 02/12/14; 8.Le Monde, « Afghanistan : nouvelle vague d'attentats à Kaboul et ailleurs », artikel d.d. 13 december 2014, beschikbaar op <http://www.lemonde.fr/asiе-pacifique/article/2014/12/13/douze-demineurs-afghans-tues-par-des-talibans-4540139-3216.html>.”*

2.1.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 28 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.4. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.5. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.6. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, met name dat hij de Taliban vreest die zijn medewerking opeisen. In het arrest van de Raad van 2 september 2014, nr. 128 615 werd de vrees op dit punt ongegrond geacht: *“Na een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat hij slechts chauffeur was voor het veiligheidsbedrijf en dat het aldus niet noodzakelijk was dat hij alle informatie zou kennen. Het veiligheidsbedrijf zou karig hebben omgesprongen met informatie die niet rechtstreeks betrekking had op zijn functie.*

De Raad stelt echter vast dat de onwetendheden niet enkel betrekking hebben op verzoekers kennis omtrent andere functies in het bedrijf, maar eveneens zijn eigen functie niet kon toelichten. Zo werd vastgesteld dat hij niet wist in welke maand hij begon te werken, wie verantwoordelijk was voor de rekrutering van nieuw personeel (zoals verzoeker) en of er een onderzoek naar hem voorafgaand aan de aanwerving gebeurde.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers onwetendheid omtrent het bedrijf geenszins vertrouwelijke informatie betreft of informatie waarmee het bedrijf discreet zou moeten omspringen, zeker niet ten aanzien van haar medewerkers. Zo wist verzoeker niet of zijn bedrijf nog elders in Afghanistan kantoren had, of het een internationale organisatie was, of het bedrijf naast het veilig vervoeren van buitenlanders nog andere opdrachten uitvoerde, kende hij niet de naam van zijn eigen sectie, noch kon hij een andere sectie benoemen. Van het bedrijf LBG, waar zijn bedrijf mee samenwerkte en waar hij Amerikanen naar vervoerde, wist hij niet waar deze afkorting voor stond, of welke projecten dit bedrijf had. Evenmin wist hij iets toe te lichten over de activiteiten van het andere personeel in zijn bedrijf. Verzoeker beweerde, naast Kabul, ook buitenlanders te hebben gebracht naar hun basissen in Takhar en Badakhshan, maar kende deze basissen niet bij naam, hoewel hij er zelf af en toe verbleven zou hebben. Evenmin kon hij enige informatie geven over de buitenlanders die hij vervoerde.

Verzoeker beperkt zich tot het minimaliseren van zijn functie en rol ter verantwoording voor dit toch opvallende gebrek aan kennis. Zoals hoger reeds gesteld, gaat het hierbij om algemene informatie omtrent de uitoefening van zijn functie als chauffeur en de onmiddellijke omgeving waarin hij deze functie uitoefende, alsook de directe contacten die hij had, zodat in alle redelijkheid kan verwacht worden dat verzoeker hieromtrent toelichting zou kunnen verschaffen. Bovendien betreft het hier slechts een eerste motief, dat dient te worden samengelezen met de overige motieven van de bestreden beslissing.

Ook wordt het erg verwonderlijk geacht dat verzoeker, als chauffeur van beveiligde transporten, niet enkel geen toelichting kon verschaffen over gebeurlijke incidenten bij deze transporten, maar evenmin niet wist wat hij moest doen bij een aanval of een crisissituatie. Uit de informatie van het administratief dossier blijkt duidelijk dat voertuigen met buitenlanders een potentieel doelwit vormen voor de Taliban, zodat de Raad het inderdaad volkomen ongeloofwaardig acht dat verzoeker geen enkele training of opleiding zou hebben gekregen, met betrekking tot wat, als veiligheidschauffeur, de essentie van zijn job was. Het postfactum verwijzen naar geheugen- en concentratieproblemen doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Ook over zijn problemen met de Taliban kon verzoeker geen enkele duidelijkheid verschaffen. Uit de gehoorverslagen in het administratief dossier blijkt nergens dat verzoeker opmerkingen maakte in verband met geheugen- of concentratieproblemen waardoor hij problemen had om de gebeurtenissen in de tijd te situeren, evenmin legt hij hier enig medische attestatie van voor. Ook op het einde van het gehoor, wanneer gevraagd werd of hij nog opmerkingen had, maakte verzoeker hier geen gewag van. De Raad is dan ook van oordeel dat de onwetendheden terecht werden vastgesteld en bevestigd deze.

Bovendien weerlegt verzoeker hiermee niet de ongerijmdheden die in zijn relaas werden vastgesteld. Waarom de vier -onbekende- mannen verzoeker nog bedenktijd gunden nadat hij hun voorstellen reeds geweigerd had, kon verzoeker niet uitleggen. Hoewel de mannen naar zijn vader gingen, kon verzoeker niet zeggen hoe deze mannen, die hij noch zijn vader ooit gezien hadden, zijn adres kenden. Ook gingen zij telkens gewoon weer weg, zonder verdere acties te ondernemen. Verzoeker verklaarde dat hij de enige van de 32 chauffeurs was die met deze problemen geconfronteerd werd. Hij wistte dit aan het feit dat hij als enige naar andere provincies uitreed, terwijl de anderen in Kabul bleven. Dit strookt echter niet met zijn eerdere verklaringen dat HART bij een opdracht steeds een viertal auto's uitstuurde naar andere regio's. Ook geeft hij met deze verklaring impliciet toe dat personen met dezelfde functie die in Kabul bleven, geen gevaar liepen. Het wordt dan ook terecht onduidelijk geacht waarom verzoeker niet eveneens in Kabul kon blijven.

Waar verzoeker nog aanvoert dat het contract dat hij neerlegde wel degelijk een origineel is, is de Raad van oordeel, op zicht van dit stuk, dat het hier wel degelijk een kleurenkopie betreft, zodat deze niet als bewijskrachtig wordt geacht en dient ondersteund te worden door bewijskrachtige verklaringen, wat te dezen niet het geval is. Daarbij komt dat uit de stukken van het administratief dossier (stuk 15, Landeninformatie, COI Focus, Afghanistan: corruptie en valse documenten) blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is, mede gelet op het feit dat Afghaanse documenten via corruptie gemakkelijk kunnen worden verkregen.

Verzoeker beperkt zich tot het louter tegenspreken en minimaliseren van de motieven van de bestreden beslissing. De Raad is om hogerstaande redenen echter van oordeel dat deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, wel degelijk draagkrachtig zijn en bevestigt aldus deze motieven.

Gelet, op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld in vluchtelingenrechtelijke zin."

2.7. Er worden thans geen nieuwe argumenten aangebracht die aanleiding kunnen geven tot een andere lezing van verzoekers vluchtrelaas. Verzoeker toont dan ook niet aan een nood te hebben aan bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.8. Verzoekende partij stelt dat de beoordeling van het risico in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet werd gedaan aan de hand van landeninformatie die gedateerd is. Verzoekende partij wijst tevens op de negatieve evolutie van de veiligheidstoestand in Afghanistan, hij verwijst naar aanslagen in november 2014 in de provincie Paktika en in Kabul.

2.9. Vooreerst dient er gewezen te worden dat verzoekers lezing van het arrest van de Raad van 17 oktober 2014 arrest nr. 131 606 niet kan gevolgd worden nu dit arrest zich niet uitspreekt over de analyse per district. Met verwerende partij kan de Raad vaststellen dat de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013, duidelijk het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestigt. Een dergelijke analyse dringt zich dan ook op te meer nu ook de toegang tot het district waarvan verzoeker afkomstig is ook deel uitmaakt van deze analyse en ook de bij het verzoekschrift toegevoegde informatie bijna uitsluitend Kabul betreft.

2.10. Wat betreft de veiligheidssituatie in het district Hisa-e-Duwum-e-Kohestan in de provincie Kapisa stelt de bestreden beslissing: "Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 25 juni 2014) blijkt

dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kapisa behoort tot de centrale regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in Kapisa erg verschillend is tussen de noordelijke en de zuidelijke districten. Uit de informatie blijkt dat in die zuidelijke districten wel sprake is van hevige AGE- en ANSF-activiteit, waarbij ook geregeld burgers het slachtoffer worden. In de noordelijke districten is van dergelijke activiteit amper sprake. Voor Hisa-i-Duwum Kohistan stelde UNOCHA wel een lichte stijging vast van het aantal veiligheidsincidenten gedurende de eerste tien maanden van 2013. Tijdens de verslagperiode (oktober 2013 – april 2014) werd er echter geen melding meer gemaakt van nieuwe gewelddaden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Hisa-e-Duwum-e-Kohistan van de provincie Kapisa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De door verzoekende partij toegevoegde informatie betreft de veiligheid in Kabul en de melding van een zelfmoordactie op een districtshoofd van verzoekers district van herkomst waarbij ook vele omstaanders werden gedood en gewond. Deze neergelegde landeninformatie kan de in de bestreden beslissing opgenomen analyse niet nuttig wijzigen. Voorts kan zoals verwerende partij stelt uit de COI Focus, Regionale analyse, ook blijken dat verzoekers district Hisa-i-Duwum Kohistan, gelegen in het noorden van de provincie Kapisa, via de relatief rustige Shamali-vlakte ten noorden van Kabul kan worden bereikt (p.17).

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal, en worden geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.11. De Raad benadrukt dat de Memorie van Toelichting een niet-limitatieve opsomming bevat van gevallen waarin de nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. In de bestreden beslissing wordt uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot zijn besluit komt, motieven welke zoals hoger reeds gesteld op generlei wijze worden betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vermogen verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten immers niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongelooftwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven.

2.12. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van

het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.14. De overige argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.15. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK